

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Eventyr og Fortællinger. - 1889

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 356. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893708648800/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

S. 109, §. 20. Mæonidens Viser] Mæoniiden er et almindeligt tilnavn til Homer.

— — 22. Ton d'apameibomenos; Med bisse Ord (d. e.: „Ham gjenivortende“ . . .) begynde flere Steder baade i Odysseen og Hiadten i Originalsproget. ”

— — 26. Miltons tvende Paradiser] d. e. den engelske Digters berømte Paradisse lost og Paradise regained, begge oversatte paa Dansk af Joh. Henr. Schønheyder, 1790 og 1792.

— 110, — 19. For den fra Fibelbrekket staaalne Tid] I sin første Studentertid i Kjøbenhavn var Bagg., som han selv skriver, ”usæt til at løbe fra en Ende af Hovedstaden til den anden for ved Time-Informationer at erucere sig selv og hans nødskrivende Familie.”

— 111, — 25-26. Jegcene . . . trods Piben:] Hedenør bisse tu Linier har 1785 den ene: Jeg selv maa hælpe mig komma (fransk: comme ça, d. e. saa som ja, saa godt jeg kan).

— — 31. saa milddelig] 1785: saa ongesær. Dufr. ovenfor, S. 314, Ann. til S. 21 §. 33.

— 112, — 13-14. firehundrede veltalte Stolkeprygl] Ideen med at lade Jeppes tilføjbe sig Adgang til Kongen ved at love Ephraim og de andre Tre hver sin Arbeel af den han tilfaldende Belønning og saa faae Belønningen fælhat til Stolkeprygl til lige Deling imellem dem, tilhører ikke Bagg., men er langt ældre og bliver allerede tillagt en Jongleur fra det 13de Aarhundrede. Senere er samme Historie paamly bleven fortalt om flere, saaledes f. Ex. baade om den franske Skuespiller Bespø (faalet Godelot, † 1860), hvem Raoulsten Seguier havde faadt til sig for at give ham en Belønning for hans gode Spil, og om den italienske Skuespiller Angelo Constantini (c. 1700), der ønskede at overrække en kristelig Messen et af ham oversatet Skrift, og i Fortalen til nogle af Voltaire i Aaret 1762 pseudonymt udgivne rimede Fortællinger m. m. berettes det atter om en fattig Spanier, at han paa samme Maade af Slotshofentene tilføjbe sig uhhundret Udgang til Monarken, der havde lovet ham en Undersættelse.

S. 114. Constance eller Amors Henv. Minerva, Septbr. 1785 („Constance eller den ydmigede Stolthed“). — Udg.-domærb. 1791, I, 203. — Event. og com. Fort. 1807, II, 151. — 1 DB. I, 253. — 2 DB. I, 145. —

De to første Udgaver af denne Fortælling, 1785 og 1791, afvige meget lidet fra hinanden indbyrdes, idet i Reglen kun

enkelte Ord højt og her ere blevne ombyttede med andre. De eneste Udgivelser af nogen Betydning findes emalte i Annævningerne deels til S. 115 §. 16 og 21-23, deels til S. 126 §. 10. Udgaverne 1791 og 1807 ere jo også som fuldstændig enslýdende; med Undtagelse af de i Nummer til S. 118 §. 14 og til S. 127 §. 8 omtalte Forandringer indførte Udgiverne sig til nogle ganske få, reent orthografiske Forstillinge.

S. 114, §. 14-16. Hans Velærverdighed Boccaccioj Velærverdigheids-Titlen, som Bagg. her tilslægger den både i sit Verne og i sine Bækker saa uudpræget erotisk Digter, har Hentydning til et Segn om, at han i sine sidste Leveår, da et stærkt Ønskag var foregaaet i hans Tænkemaade og Lævenvis, skal have ladt sig vie til Præst.

— — 22. En Oberon, en Boulemann-Sang-Hir] I Bielands romantiske Heltedigt „Oberon“ (1780), som Bagg. her har hørt for Øie, bliver den lille Dyverg Oberon, Læsernes Konge, som med sin Trolddomsmagt beskytter Digteis Helt, Ridder Ghon, under dennes mange eventyrlige Høfta, et Par Gangs fremstillet for Læserne hørende i en Sølvvogn med Læver eller Leoparder for. — Boulemann-Sang-Hir er Raynet paa en calmindelig lille, jorø Dyverg, Kongen af Uchems Søn paa Sennatra, hvis eventyrlige Heltedrejster, som han har en næglig Troldtvindes Bistand at taffe for, findes fortalte i den i sin Tid almindelig kendte, oprindelig franske Samling af pseudo-„tartariske“ Eventyr: «Les mille et un quart-d'heure» (af Gueulette, Paris 1715; i dansk Oversættelse, fra Tydje: „Lufinde og een Hjerdendeel Time“, 2det Opr., Kbhvn. 1755).

— 115. — 4. Og med Miraller sig bekjendt at gjøre Saaledes 1785, 1791, 1807; men med et bog man ikke blot en i alle disse Udgaver upaaagtet Tryffel for ved (hvilken sidste Læsemåde findes optaget baade i 1 DB. og i 2 DB.) — — 9-10. End den forfærdelige Fyr, som opfandt Adel, Puns, og Bisshop og desligej Meningen er naturligvis den, at Fornemhed og stærke Drifte er Noget, som Handen har stakt, dersom Folk lade sig saaledes beruge deraf, at de gaae fra deres sunde Menneskeforstand.

— — 16. I hvad han vil for Situationer] 1785:

Ved saa præsærlig om i Situationer,
Som Herr Professor Todes Advocat.